

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
—
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Βουτυρά, Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντος.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ

Πρὸς τὰς προτομὰς τῶν εὐκλεῶν ἡρώων καὶ τῶν μεγάλων εὐεργετῶν τῆς πατρίδος θὰ στηθῶσιν ἐν τῷ ἐθνικῷ πανθέῳ καὶ αἱ ἡμέραι καὶ γλυκεῖαι μορφαὶ τῶν Διδασκάλων τοῦ Γένους.

Ἀλλὰ διατὶ ἐνῶ καὶ ἡρώας ζηλευτοὺς ἀναδεικνύουσιν ἔτι αἱ περιστάσεις τῆς πατρίδος καὶ εὐεργέτας μεγαλόφρονας αἱ ἀνάγκαι αὐτῆς, διατὶ ἐνῶ ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας καὶ ἡρωϊκωτάτων ἀνδρῶν καὶ μεγαλοφρόνων ἐθνικῶν εὐεργετῶν ἔρχονται ἡμῖν τὰ ὄνόματα εἰς τὴν μνήμην, διατὶ νὰ σιγᾷ αὕτη ἐρωτωμένη καὶ νὰ μὴ δύναται νὰ ἐπαναλάβῃ ἐν ἔστω ὄνομα, ἄξιον νὰ συνοδευθῇ ὑπὸ τοῦ ἐπιζήλου ὅσον καὶ συγκινητικοῦ τίτλου : Διδάσκαλος τοῦ Γένους ;

Ἀπώλεσεν ἄραγε ἡ πατρίς ἡμῶν τὴν δύναμιν νὰ παράγῃ αὐτοὺς ἢ ἐξηντλήθη τὸ μάρμαρον ἐφ' οὗ θὰ ἐλαξέοντο αἱ προτομαὶ των ; Οὐδὲ ἡ πατρίς ἀπώλεσε τὴν μεγαλουργὸν δύναμιν, οὐδὲ τὸ τίμιον μάρμαρον ἐξηντλήθη, ἀλλὰ βάσκανος δαίμων ἐφθόνησε τὸν δεξιὸν βραχίονα τοῦ Γένους, τὸ Σχολεῖον, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἀνίσχυρον, ἀσθενικόν. Ὑψώνει καὶ ἤδη οὗτος τὴν δάδα τοῦ ἑλληνικοῦ φωτὸς ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν καὶ φωτίζει εὐρείας ἐκτάσεις· ἀλλὰ δὲν φθάνει πλέον μέχρι τοῦ ὕψους ἀφ' οὗ οἱ ἐμπορούμενοι θεοῦ ἐνθουσιασμοῦ Διδάσκαλοι τοῦ Γένους, οὐ μόνον ἐφρouroun καὶ κατηύγαζον τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν, ἀλλὰ καὶ ἐκθάμβους προσείλκυον τοὺς ξενογλώσσους καὶ ἐπετέλουν τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἐπικράτησιν.

Οἱ Διδάσκαλοι τοῦ Γένους, Προμηθεῖς ἐκουσίως παρὰσχόντες τὸ ἦπαρ εἰς τὸν γύπα τῆς κατακτήσεως, περιέσωσαν τὸ ἑλληνικὸν φῶς καὶ ἐγένοντο δι' ἀπαρμιλλῶν ἀγῶνων, οἱ εὐτυχεῖς πρόδρομοι τῆς ἐθνικῆς ἀναστάσεως. Αὐτοὶ ἐφύλαξαν τὰ παλλάδια τῶν προγόνων καὶ ἐν μέσῳ μυρίων κινδύνων ἐπεδείκνυν αὐτά, ὅπως ἡ Ἐκκλησία ἐπεδείκνυε τὰ Ἁγιατῶν ἁγίων. Αὐτοὶ ἐνίσχυσαν τὰς ψυχὰς καὶ ἐνέπνευσαν τὴν ἀμιλλαν τῶν μεγάλων θυσιῶν. Καὶ δικαίως ἡ πατρίς ἔταξεν αὐτοὺς εἰς ἐπιφανῆ θέσιν ἐν τῷ πανθέῳ τῶν ἐθνικῶν ἀναμνήσεων.

Ἀλλ' ὑπάρχουσιν ἔτι θέσεις κεναὶ καὶ θὰ ὑπάρχωσιν, ἐφ' ὅσον μένει ἀσυμπλήρωτον τὸ ἔργον τῆς ἐθνικῆς ἀπολυτρώσεως καὶ ἀποστολῆς. Δεινοὶ ἔτι κίνδυνοι τῆς πατρίδος δεινοὺς ἀναμένουσιν ἐκ τοῦ Σχολείου τοῦ ἀθλητάς. Οἱ πτωχοὶ καὶ ἄσημοι τοῦ ἐνεστώτος διδάσκαλοι ἔχουσι πρὸ αὐτῶν στάδιον ἐπίσης ἀκανθῶδες. Ἀλλ' οἷον ἐπίζηλον γέρας νὰ ἀναστρωθῶσι καὶ αὐτῶν αἱ προτομαὶ ἐν τῷ ἐθνικῷ πανθέῳ, νὰ κληθῶσι καὶ οὗτοι ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης : Διδάσκαλοι τοῦ Γένους !

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων
(Ματθ. Καρ. Γ' 32—38 καὶ ἰθ' 27—39).

Κείμενον

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Πᾶς ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὅστις δὲ ἀν ἀρνήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ ἐγὼ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος καὶ ὁς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν¹ αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀθήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι, τί ἄρα ἔσται ἡμῖν ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ,² ὅταν καθίσῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θυλάς³ τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ πᾶς ὁς ἀθήκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι, καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

Σημειώσεις.

1 Κατὰ συνήθειαν ρωμαϊκὴν οἱ καταδικαζόμενοι εἰς θάνατον ὑπερχρεοῦντο νὰ φέρωσιν οἱ ἴδιοι τὸ ὄργανον τῆς καταδίκης εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως. Τοῦτου ἕνεκα ἡ φράσις· λαμβάνει τὸν σταυρὸν σημαίνει ὅτι ὁ χριστιανὸς πρέπει νὰ εἶναι ἑτοιμὸς νὰ θυσιάσῃ τὰ πάντα καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς, ὡς ἔπραξεν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν. 2 Ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ = ἐν τῇ μελλούτῃ κρίσει. 3 Μεταφορικῶς σημαίνει τοὺς πιστοὺς ἐν γενεῇ.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΩΤΗΡΑ ΑΓΑΠΗ

Ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τῇ σήμερον ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς διατυπώνει τὴν ἀγάπην, ἣν ἀξιοὶ νὰ ἔχωσι πρὸς αὐτὸν πάντες ὅσοι εἶνε ἕξιοι νὰ φέρωσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ τὴν ἀγάπην ταύτην θέλει ἀνωτέρα καὶ ὑπὲρ τῆς ἀγάπης. Θελεῖ ἵνα ἡ πρὸς αὐτὸν ἀγάπη ἢ ἀνωτέρα τῆς ἀγάπης, ἣν ἔχομεν πρὸς τοὺς γονεῖς ἡμῶν, ἢ οἱ γονεῖς ἔχουσι πρὸς τὰ τέκνα, θέλει ἵνα τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην ἀποδείκνυμεν, αἶροντες τὸν σταυρὸν ἡμῶν καὶ ἀκολουθοῦντες ὀπίσω αὐτοῦ. Καὶ δικαίως. Πᾶν ὅτι ὁ Κύριος ὑπέστη ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος εἶναι ἱκανὸν ἵνα δικαιολογήσῃ τὴν ἀξίωσιν ταύτην καὶ διδάξῃ ἡμᾶς πόσῃν ἀγάπῃ ὀφείλομεν εἰς τὸν θεάνθρωπον Λυτρωτὴν. — Ἠγάπησεν ἡμᾶς ἐκεῖνος, καὶ ἡ ἀγάπη αὕτη ἐθανάτωσεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Ἡ θυσία αὕτη καὶ μόνη ἀρκεῖ, ἵνα προκαλέσῃ τὴν προσκόλλησιν ἡμῶν εἰς αὐτόν. Ἀγάπην ἀντ' ἀγάπης ἀπαιτεῖ, καὶ ἀγά-

πην προσεγγίζουσιν πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ἀγάπης δι' ἧς ἐκεῖνος ἡγάπησεν ἡμᾶς. — Ἐγεννήθη ἐν φάτνῃ, ἐγένετο ἐργάτης ἐν ἐργαστηρίῳ τοῦ τέκτονος Ἰωσήφ. ἐξυβρίσθη, ἐσταυρώθη καὶ ἀποθανὼν ἀνέστη. Καὶ ταῦτα καὶ πάντα ὅσα ἄλλα ὑπέστη, ὑπέστη ἐξ ἀγάπης πρὸς ἡμᾶς, διότι δὲν ἤθελε νὰ βλέπῃ τὴν ἀνθρωπότητα ἀπομακρυνομένην ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ πάσχουσαν πολλὰ πλὴν ἐν τῇ ἀπομακρύνσει ταύτῃ.

Ἀλλὰ τίς εἶναι ἡ ἀγάπη αὕτη ἣν ἀπαιτεῖ παρὰ τῶν πιστευόντων εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός; αὐτὸς ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με (Ἰωάν. 14, 21). Ἰδοὺ ποῖαν ἀγάπην ἀξιοῖ παρ' ἡμῶν ὁ Σωτὴρ — τὴν τήρησιν τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ. — Ἐάν τις ἀγαπᾷ τινὰ ἐν τῷ κόσμῳ τοῦτ' ἀσυνειδήτως προσκολληταὶ καὶ ἀφαιροῦνται πρὸς αὐτόν. Ἐφ' ὅσον ἡ ἀγάπη αὐξάνει, ἐπὶ τοσοῦτον ὁ ἀγαπῶν συγχωρεῖται πρὸς τὸν ἀγαπώμενον, τὸ ἐγὼ αὐτοῦ ἐκφρανίζεται, θέλει δ, τι ὁ ἀγαπώμενος θέλει, ποθεῖ δ, τι ἐκεῖνος ποθεῖ, καὶ ἐκτελεῖ ὅ,τι αὐτὸς θέλει, τὰς ἐκεῖνου ἐργασίας. Καὶ αὐτὸς ὁ νοῦς τοῦ ἀγαπῶντος συμμορφοῦται πρὸς τὴν διάνοιαν τοῦ ἀγαπώμενου, καὶ σκέπτεται καὶ ὁμιλεῖ κατὰ τὰς σκέψεις καὶ τοὺς λόγους τοῦ ἀγαπώμενου. Τοιαύτη εἶναι ἡ ἀληθὴς ἀγάπη, πάνταν δυσχέρειαν αἰρεῖ, καὶ τὰ μεγαλύτερα τῶν ἔργων καθιστᾷ ἐλάχιστα. Συμφῶνως πρὸς ταῦτα καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν ἀπαίτει παρ' ἡμῶν πραγματικὴν ἀγάπην. Ἀπέναντι τῆς πρὸς αὐτὸν ἀγάπης, θέλει νὰ ὑποχωρήσῃ ἡ πρὸς τὰ ἐγκόσμια ἀγάπη τῶν χριστιανῶν. — Τὸ θέλημα ἡμῶν, ἡ καρδιά ἡμῶν ὁ νοῦς ἡμῶν νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς αὐτόν νὰ θέλωμεν ὅ,τι ὁ κείνος θέλει, ἡ καρδιά ἡμῶν νὰ πάλῃται ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων ὅφ' ὧν ἐπάλλετο ἡ καρδιά ἐκεῖνου, ὁ νοῦς ἡμῶν νὰ μὴ ἀπομακρύνῃται ἀπὸ τῆς διανοίας ἐκεῖνου. Οὕτω φυλάττομεν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ ἡ ζωὴ ἡμῶν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ. Ἐκεῖνος ζῶν ἐν τῷ κόσμῳ καθώρισε ἐκ τῶν καὶ τοῖς περὶ αὐτόν. Καὶ ἀγαπῶντες οὕτω τὸν διδάσκαλον καὶ Κύριον ἡμῶν ἀγογγύσως δεχόμεθα τὸν σταυρόν, καὶ ὑπομένομεν χαίροντες πᾶσαν βάσανον καὶ πάντα διωγμὸν, ἀκολουθοῦντες παρὰ πόδας τῷ χάριν ἡμῶν ἐπὶ σταυροῦ παθόντι Σωτῆρι. Ἐάν ὁ πατὴρ ἡ μήτηρ, ἐάν οἱ υἱοὶ ἡ αἱ θυγατέρες, ἐάν φίλοι ἡ φίλοι ἀπαιτήσῃ παρ' ἡμῶν πράξεις ἀντικειμένους εἰς τὸ θέλημα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὀφείλομεν ἐξ ἀγάπης πρὸς τοῦτον, ν' ἀπορρίψωμεν τὰς ἀξιώσεις ἐκείνων, μὴ ἐκτελοῦντες τὸ θέλημα αὐτῶν τὸ ἐκτροπὸν, ἀλλὰ φυλάττοντες τὰς ἐντολάς καὶ τὰ προστάγματα τοῦ Σωτῆρος, διότι ἐν αὐταῖς εὐρίσκουμεν τὴν ζωὴν. καὶ δὴ ζωὴν ἀληθινὴν καὶ μακαρίαν.

Ὁ Θεὸς ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ, παλίων πρὸς τὸν σκληροτράχηλον Ἰουδαϊκὸν λαὸν συνεῖχεν αὐτὸν ὅφ' ἐκείνον διὰ τοῦ φόβου. Θεὸς ἐκδικήσεως Κύριος, ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι, πιεζόμενοι ὑπὸ τῆς δεινότητος τῆς καθ' ἡμέραν τιμωρίας τοῦ Θεοῦ. Ἡμάρτανον καὶ ἡ ἀμαρτία δὲν ἦτο ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸν ἀλλὰ μῖσος καὶ ἐχθρότης. Ἐπήρχετο ἡ τιμωρία, βαρεῖα καὶ ἀνάλογος πρὸς τὸ ἀμάρτημα, καὶ ὁ φόβος προσῆγε καὶ πάλιν περιτρόμους τοὺς Ἰουδαίους πρὸς τὸν Θεόν, ἀλλ' ὁ τρόμος ἐκεῖνος δὲν ἦτο ἀγάπη. Ἦλθεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ ἐδίδασκεν ὅτι ὁ Θεὸς εἰναι ἀγάπη. Καὶ καλεῖ πάντας νὰ γνωρίσωσιν τὸν Θεόν, ν' ἀγαπήσωσιν αὐτόν, νὰ προσκολληθῶσιν εἰς αὐτόν, τηροῦντες καὶ ἐφ' ὧς βίωσιν αὐτῶν. Δὲν ἐπάταξεν, ἀλλ' ἔταξε, δὲν ἐμίσητεν ἀλλὰ συνεχώρει, συνέπαχε τοὺς πάσχοντι, συγκατέβαινε μέχρι τῶν ἀμαρτωλῶν, ἀναμάρτητος αὐτὸς, πλήρης ἀγάπης καὶ στοργῆς, καὶ ἐδίδασκεν ἐν παντὶ καὶ πάντοτε τὴν ἀγάπην, ὡς βᾶσιν ὡς θεμέλιον τῆς εἰς αὐτὸν πίστεως.

Καὶ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἔθετο εἰς διάθεσιν τῶν ψυχῶν,

ἀς αὐτὸς καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἤγαγον θησαυρὸν ἀδαπάνητον. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι πλούσιος, ἀλλὰ ποικίλαι συμφοραί, περιπτώσεις διάφοροι, τῆς τύχης ἀνατροπαὶ παντοῖαι, δύνανται ἐν μιᾷ στιγμῇ νὰ κατερρίψωσιν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὰ σκοτεινὰ βάθη τῆς πενίας. εἶναι ἐλεύθερος ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' αἰφνης ιδιοτροπία τινὸς παρεμβάλλουσα ἀφαιρεῖ τὴν ἐλευθερίαν ταύτην ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διασκορπίζει τοὺς φίλους, ἀπομακρύνει τοὺς συγγενεῖς, καὶ καταλείπει μόνον μονώτατον τὸν ἐν ἀπογοητεύσει διατελούντα δυστυχῇ ἄνθρωπον. Οὐδὲν σχετιζόμενον πρὸς τὸν κόσμον εἶναι διαρκές καὶ μόνιμον, καὶ ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου θέλει ν' ἀναπαύηται ἐπὶ τινος ἀδιασίστου αἰσθήματος, αἰσθήματος ἔχοντος ὑποκείμενον σχετιζόμενον πρὸς τὴν αἰωνιότητα, καὶ τὸ αἶσθημα τοῦτο εἶναι ἡ πρὸς τὸν Θεόν, πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀγάπη. Ἐκ τῆς ἀγάπης ταύτης ἀπορρέει ἡ εὐτυχία ἡ ἀληθὴς χαρὰ τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Κύριος, ὁ ἐλθὼν ἵνα τὴν δόξην κατεργασθῇ ὁ τὴν χαρὰν εὐαγγελισάμενος καὶ κατὰ τὴν εἰσοδὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, καὶ κατὰ τὴν ἐξοδὸν αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόσμου, ἀξιοῖ ἵνα τὴν πηγὴν ταύτην τῆς ἀληθοῦς χαρᾶς, τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην, ἔχωσι πάντες οἱ εἰς αὐτὸν πιστεύοντες ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. Διὰ τῆς ἀγάπης ταύτης ἐνοῦται ὁ Θεὸς πρὸς τὴν ἀγαπῶσαν καρδίαν καὶ ἐκ τῆς ἐνώσεως ταύτης πηγάζει μετὶ ὅσον μεγαλύτερον, ἢ ἐκ πάντων τῶν ἐν κόσμῳ αγαθῶν. — Ὁ Δαυὶδ, ἐκθρονισθεὶς ἀπεμακρύνετο φεύγων, οἱ τέως κυκλῶντες αὐτὸν ἐγκατέλειπον αὐτόν ἐν τῇ δυστυχίᾳ, καὶ ἐφ' ὅσον ἀπεμακρύνετο ἀπὸ τοῦ θρόνου ἐπὶ τοσοῦτον καὶ οἱ φίλοι ἤλκτοδύντο, καὶ στραφεῖς βλέπει ἕνα μόνον ἀκολουθοῦντα. Ἐπὶ τέλους ἔειπεν εἰς καὶ ὁ εἰς οὗτος παρέμεινε πιστὸς καὶ ἐν τῇ δυστυχίᾳ, διότι ἡγάπα τὸν βασιλέα. Καὶ ὁ Δαυὶδ ἐλησμονήσας τὴν ἀπώλειαν τοῦ θρόνου, ἐλησμονήσας τὴν στέρησιν τῶν αγαθῶν, διότι εἶχε πλησίον αὐτοῦ φίλον πιστὸν καὶ εὐκρινῆ. — Ὁ Θεὸς δὲν ἔχει ἐν τῷ κόσμῳ τοῦτ' ὅσον πολλοὺς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν. Δι' αὐτὸ χαίρει μεγάλως ἐπ' ἐκείνους παρ' εἰς εὐρίσκει ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς αὐτόν. — Τὴν ἀγάπην ταύτην διατηρήσωμεν οἱ πάντες ἀμείστον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καὶ ὅ,τι ὤμεν μεγάλοι ἰσχυροὶ ἀκαταπόνητοι. Καὶ ἐν μέσῳ τῶν δυστυχῶν τοῦ κόσμου τοῦτου, ὅ,τι δυνήσωμεν νὰ δοκιμάζωμεν τὴν αἰώνιον καὶ ἀληθινὴν χαρὰν, ἣν εὐχεται ὁ Χριστὸς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἣν εὐχεται πᾶσι τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ

3

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ο ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

Παράστημα ἔχει εὐγενὲς, βασιλικὸν ὁ ἀπόγονος στρατηλατῶν καὶ αυτοκρατόρων. ῥώμην ἔχει διδρᾶν σωματικὴν ἐκ τοῦ ἀγνοῦ βίου, ἐκ τῶν πολυπόνων ἀσκήσεων ὁ πολεμιστής. Τὴν Πελοπόννησον ὅλην ἀπὸ τῶν Φράγκων ἀνακτίσας, κατὰ τοῦ ὁσμανικοῦ κατακλυσμοῦ πρόφθαγμα γρανίτου ταχθεὶς τὸ πολεμικὸν πνεῦμα τοῦ ἐλληνικοῦ γένους εἰς τὴν ζωὴν ἐπανήγαγεν ὁ Ἕλληνας βασιλεὺς.

Βασιλεὺς εἶναι ἀλλὰ δὲν περιεβλήθη τὴν λευκὴν μεταξίνην, χρυσὴν καὶ πολυτίμους λίθους ἡνθισμένην, αυτοκρατορικὴν περιβολὴν, δὲν ἔθεσεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του τὸ χρυσοῦν διάλειθον στέμμα. Τὸν ἐρυθρὸν ἐνεδύθη τοῦ μαχνητοῦ χιτῶνα, τὴν σπάθην, — σκῆπτρον τοῦ πολεμιστοῦ, εἰς τὴν χεῖρα ἔλαβε καὶ μετὰ διδρᾶν ἑκάλυψε κράνος τὴν κεφαλὴν του ὁ στρατιώτης.

Στρατιώτης εἶναι ἀλλὰ δὲν ἔχει τὸ μέτωπον συννεφές, τὸν ὀφθαλμὸν σκοιόν, τὴν φωνὴν ὡς σάπυγρος τραχέας. Λεῖαν ἔχει τὴν ὄψιν ὁ πολυφροντισ, πρὸς τὸ ὄμμα ὁ βαθυνώμων γλυκὺς εἶναι καὶ μελίσσης ὁ ἀνιψὺς πρὸς τοὺς πολεμίους ὀπλίτας. Δὲν ἔχει ἀτυχῶς τοῦ ἀρχικοῦ ἀνδρός τὴν ἀκαμπτον θέλησιν, ἀλλ' ἀπαλὰ τοὺς στρατιώτας αὐτοῦ, τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀδελφούς προσαγορεύει.

Πρὸ τῆς Ὁραίας Πύλης γονυπετὴς καὶ δακρύων ἔπικα-

λεῖται τὴν θείαν παντοδυναμίαν ἀρωγὸν καὶ σῴτειραν ὁ εὐσεβὴς, καὶ ὡς πυρίνου νάματος ζωῆς μεταλαμβάνει τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου ὁ χριστιανός.

Τὴν πόλιν ναὸν ἁγιάτατον τῆς Πατρίδος νομίζει ὁ ἀναξ ὁ φιλόπολις καὶ ἀπὸ τὰ ῥάκη τοῦ κράτους τοῦ ρωμαϊκοῦ ἀπαλλάσσων αὐτήν, αἰγλήσσαν περιέβαλεν ἐθνικὴν στολήν, κηρύσσων αὐτὴν ἐλπίδα καὶ χαρὰν πάντων τῶν Ἑλλήνων.

Ὁνειροπόλος μεγαλείου ἐθνικοῦ ὁ Κωνσταντῖνος, βασιλεὺς μεγαλόφρων, ψυχὴ διαυγής, στρατιώτου φρόνημα ἀδαμάντινον, παρὰ τοὺς μαρμαίροντας βωμούς τῆς ἐλληνικῆς ιδέας καὶ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἱερεὺς καὶ θύτης, ἔπεσεν ὑπὸ μυριῶν ἐσπαρταγμένων τραυμάτων ὁ Ἕλληνας, ὁ ἀλόφωτος μάρτυς.

Η ΠΕΡΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

[Ἐκ λόγου πανηγυρικοῦ, ἐκφωνηθέντος τῇ 25 Μαρτίᾳ ἐν τῇ Ἐταιρείᾳ τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Γ. Ζησίου, δημοσιεύομεν τὸ κατωτέρω ἀνέκδοτον ἀπόσπασμα, περιέχον συγκινητικώτατην περὶ τοῦ αἰοδήμου αυτοκράτορος ἡμῶν Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου παράδοσιν.]

Ὁ βασιλεὺς ἡμῶν ὁ ἅγιος, ὁ τὴν ψυχὴν τὴν ἐλληνικὴν, τὴν ἀνδρείαν καὶ μελίων ἄμα, ἐκπροσωπῶν, πεντήκοντα τέσσαρας ἡμέρας, κυβερνήτης ἄτρομος καὶ ἐμπειρος, ἀγωνίζεται παρὰ τὴν πύλην τοῦ Ἀγίου Ρωμανοῦ κατὰ τῆς ὁσμάνικῆς καίλαπος. Οἱ ἀνέμοι εἰς ῥάκη κατέξαναν τὰ ἱστία καὶ τὰ κύματα ἐσάφωσαν ἀπὸ τοῦ καταστρώματος πολλοὺς τῶν ναυτῶν, ἀλλ' αὐτὸς ἐλπίζει νὰ ὀρίσῃ εἰς σωτήρα λιμένα τὸ πλοῖον.

Ἡ ἀθλοὶ χρυσοτέφρανοι, ἀλλὰ μάταιοι. — Κερκαυὸς κακῆς μοίρας ἦνοιε τὴν Κερκόπορταν, καὶ ἡ ἐπαισχύντως ἔως τότε φεύγουσα στρατιὰ τοῦ Ἰσλάμ κατεπάτησε τὰ χριστιανικὰ τεῖχη.

Κατὰ τὴν κοιλάδα τοῦ Λύκου, ἔξω τῶν τειχῶν, πειρώμενος νὰ ρίψῃ τοὺς μωαμεθανοὺς ἔπесαν ἐν μέσῳ τῶν συστρατιωτῶν του.

Τί ἔγεινεν ἔπειτα ὁ πρόμαχος τοῦ λαοῦ του, ὁ βασιλεὺς στρατιώτης, ὁ Ἕλληνας βασιλεὺς; Εὐέλπεις ὁ λαὸς ὁ ἐλληνικὸς ἔπλασε τὸν ἐξῆς ὄρσλον.

Ἀγγελοὶ, τῆς θέας παντοδυναμίας ὑπηρεταί, ἔλθετε πρὸς ἐκ μέσου τῶν κατακαμένων συμπολεμιστῶν του, πᾶσαν αὐτὸν ἐν ὕδατι πηγῆς τῆς ζωῆς, μύροις ἡλεῖψαν τὰς πληγὰς αὐτοῦ, φρεσὶν ἐσθῆτα βασιλείου περιέβαλον, ἡμὲ στέμψαν λίθων τιμίων ἀνέδρασαντὸ μέτωπον αὐτοῦ τὸ εὐγενὲς καὶ ἡλῶσαν ἐπὶ κλίνης πορφύρας καὶ βύσσου. Δυναμίαι καίουσιν φῶς μάλλον ἄγνον, μάλλον τῶν ἡλιακῶν μαρμαρύσσαν ἀκτίνων. Ἀρχάγγελοι δὲ φλογίνες κρατοῦντες ρομφαίας φρουροῦσι παρὰ τὰς μαρμαρίνας πύλας τοῦ πύργου, ὅπου καθέδρει γαλήνιος ὁ μάρτυς, ὁ τελευταῖος αὐτοκράτωρ μας, ὁ Παλαιολόγος. Κοιμᾶται καὶ θὰ ἔλθῃ ὥρα, καθ' ἣν θὰ ἡγήτῃ ἀργυρόφρωνος ἡ σάλπιγξ τῶν δικαίων τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς, αἱ μαρμαρίναι πύλαι τοῦ τάφου βρέμονται θ' ἀναπετασθῶσι καὶ ὁ βασιλεὺς ἡμῶν ναῖγλην θείαν περιβεβλημένος, ἐκ τοῦ μακροῦ ἀνεγειρόμενος ὕπνου, θὰ φανῇ ἀγλαόθρονος ἀναξ κραταίου λαοῦ.

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΕΝ ΤΗ ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΙ

Ἐάν τις θελήτῃ νὰ μάθῃ πόσον διαφερόμεθα καὶ φροντίζομεν περὶ τῆς χώρας εἰς τὴν ὁποίαν εἶδον κατὰ πρῶτον τὸ φῶς οἱ μεγαλεπήβολοι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἄνδρες, ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Ἀριστοτέλης, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον λάβῃ πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ ὅσα περὶ αὐτῆς

γράφομεν καὶ δημοσιεύομεν καὶ ἐξ αὐτῶν προσπαθήσῃ νὰ εὕρῃ καὶ γνώσῃ τὴν ἐκεῖ ἐνέργειαν ἡμῶν, θὰ καταλήσῃ ταχέως εἰς τὸ φανερόν συμπέρασμα, ὅτι οὐδὲν ἡμεῖς ἐκεῖ πράττομεν, οἱ δὲ ἐνεργοῦντες ἄλλῳ εἶναι οἱ Βούλγαροι. Διότι πράγματι ἀπὸ μακροῦ χρόνου οὐδὲν ἄλλο ἀναγράφει ὁ καθημερινὸς τύπος παρ' ἡμῖν ἢ συμπλοκαὶ Βουλγάρων καὶ Τούρκων, ἐμπρησμοὶ καὶ διαρπαγαὶ Ἑλληνικῶν Μονῶν, Σχολῶν καὶ Ἐκκλησιῶν, δολοφονίαι Ἑλλήνων ἱερέων καὶ προκρίτων κτλ. Οὐδεμίαν τῶν παρ' ἡμῖν ἐφημερίδων ἐφιλοτίμηθη νὰ πέμψῃ ποτὲ ἐκείσε εἰδικὸν ἀνταποκριτὴν, ὅστις ἐκεῖ μακρὸν χρόνον μένων νὰ μελετήσῃ καὶ γνωρίσῃ καὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰς σχέσεις τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν ἀρχομένων καὶ τῶν διαφόρων φυλῶν κλπ. καὶ διαφωτίσῃ περὶ τούτων κατὰ πρῶτον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ τὸ τῆς Ἑσπερίας Κοινόν. Οὐδεμίαν τούτων ἐζήτησε τοῦλάχιστον νὰ εὕρῃ ἐκεῖ ἐπιτοπίως ἀνθρώπους ἱκανοὺς νὰ ἐπιστελλῶσι τακτικῶς πρὸς αὐτὴν οὐχὶ μόνον τὰ συμβαίνοντα πολιτικὰ γεγονότα ἀλλὰ καὶ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὸ παρελθὸν καὶ τὸ ἐνεστὸς τῆς περιμαχίτου χώρας. Βιβλία δὲ ἄλλα ἔχοντα ὑπόθεσιν τὰ πράγματα τῆς Μακεδονίας δὲν δημοσιεύονται παρ' ἡμῖν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου, οὐδὲ δημοσιεύονται θὰ ἡγοράζοντο καὶ θὰ ἀνεγινώσκοντο, διότι πρὸς τοῦτο πρέπει καταλλήλως νὰ διεγερθῇ ἡ πειρεργία τοῦ Κοινοῦ. Πρὸ 8 ἐτῶν ὁ καθηγητὴς Γ. Ν. Κατζίδης ἐδημοσίευσεν πραγματείαν διὰ τῆς ὁποίας πειστικώτατα ἀπέδειξεν ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Μακεδόνες, περὶ τῆς ἐθνολογικῆς σχέσεως τῶν ὁποίων καὶ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ καὶ παρ' ἡμῖν, ὡς μὴ ὥρηνεν, ἀμφεβαλλόντινες, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Μακεδόνες, λέγω, ἦσαν Ἕλληνες γνησιώτατοι. Ἡ πραγματεία αὕτη ἐδημοσιεύθη ἐκ νέου πληρυστέρα ἐν τῇ Α' τόμῳ τῶν Γλωσσολογικῶν Μελετῶν αὐτοῦ. Ἀλλὰ πόσοι ἀνὰ γὰρ τῶν ἡμετέρων ἀνέγνωσαν τὸ βιβλίον ἐκεῖνο; Ποσοὶ εἶδον καὶ ἔμαθον ἐξ αὐτοῦ ὅτι μεγίστη ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη ὥρηνετο, ὅπως ἐπιστήμως καὶ ῥητῶς πολλὰς ὁμολογεῖτο ἔκτοτε, εἰς τοὺς Μακεδόνας ἐκείνους, τοὺς ἀληθεῖς προμάχους τοῦ Ἑλληνισμοῦ; Ἐφέτος λόγιος τις ἐκ Καστορίας ἐπεμψεν εἰς τὸν ὑπὸ τῆς Γλωσσικῆς ἐν Ἀθῆναις Ἐταιρείᾳ προκηρυχθέντα Γλωσσικὸν διαγωνισμὸν πραγματείας ἀξίαν λόγου περὶ τῆς ἐν Καστορίᾳ λαλουμένης Ἑλληνικῆς. Ἡ πραγματεία ἐκρίθη ἀξία βραβεῖου, ἀλλὰ δι' ἁλλοῦ πόνου μένει ἀνεκδότος. Καὶ ὅμως πολλοὶ Βούλγαροι καὶ ἐφημερίδες δαπανῶσι μεγάλα ποσὰ εἰς τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ ἀνταποκριτὰς αὐτῶν, καὶ τὸ Βουλγαρικὸν Κοινὸν ἐπιτιθεῖται ὑποκινούμενον ἀναγινώσκει ἀπλήτως ὅσας διαστροφὰς περὶ τὴν ἱστορίαν, τὴν γεωγραφίαν, τὰς ἐθνολογικὰς σχέσεις καὶ λοιπὰ παρέχουσιν αὐτῶν καθ' ἑκάστην οἱ λόγοι τοῦ οἱ καθ' ἑκάστην δυστυχῶς ἀναδεικνύμενοι ὁπαδοὶ τῶν διαδοχῶν κοιιτάτων.

Ἀναγκάτον ἐπακολούθημα τούτων εἶναι ὅτι οἱ Βούλγαροι ἡξέουσιν οὐ μόνον τί συμβαίνει ἀπανταχοῦ τῆς Μακεδονίας ἀλλὰ καὶ τὸ σπουδαιότερον, τί πρέπει νὰ κάμουν εἰς ἐκάστην πόλιν ἢ κώμην, ἵνα ἐπικρατήσῃ καὶ ἐκφρανίσῃ ἡμᾶς ἡμεῖς δὲ ἀγνοοῦμεν καὶ αὐτὰ τὰ ὀνόματα καὶ τὴν θέσιν τῶν πόλεων αὐτῆς!

Ταῦτα ἀναλογίζομενος ἐξεπλάγην μεγάλως ὅτε ἔλαβον ἐξ Ἀγγλίας βιβλίον μέγα ἐκ 372 σελίδων, καλλιτεχνικῶς τυπωμένον καὶ διαλαμβάνον περὶ τῆς λαογραφίας τῆς σημερινῆς Μακεδονίας, συνταχθὲν δὲ ὑπὸ τοῦ διδάκτορος τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κωνσταντινίδος Ἀβδου. Ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ περιήλθε τὴν ἀνατολικὴν Μακεδονίαν κατὰ τὸ 1900—1, εἶδε καὶ ἐγνώρισεν ἀνθρώπους διαφόρων τάξεων καὶ μετὰ πολλῆς ἀγάπης πρὸς πᾶν τὸ γνησίως λαϊκὸν καὶ Ἑλληνικὸν συνέλεξεν, ἐμελέτησε καὶ μετεφφράσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ γλῶσσαν ποικίλα ἄσματα, παραδόσεις, μύθους, αἰνίγματα, παιγνίδια καὶ τὰ τοιαῦτα προϊόντα τοῦ λαϊκοῦ πνεύ-

ματος. Οὐδείς ἔμπειρος τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας θέλει ἀνευ συγκινήσεως ἀναγνώσει τὴν δημώδη παράδοσιν περὶ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Φιλίππου, ὅπως αὕτη ἀναφέρεται ὑπὸ τῶν δυστυχῶν ἀπογόνων αὐτῶν, καὶ οὐδείς γνώστης τοῦ ἀρχαίου κόσμου θέλει παραγνώσει τὸ ἐξ ἀρχαίων χρόνων διασωζόμενον γνήσιον Ἑλληνικὸν πνεῦμα εἰς τὰς συνηθείας τῶν σημερινῶν Μακεδόνων κατὰ τὰς γεννήσεις καὶ τὰς κηδεάς, ἢ εἰς τὰς δεισιδαιμονίας καὶ προλήψεις καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ὁ κ. συγγραφεὺς ἀνὴρ πολυμαθὴς καὶ νοῦν συνδυαστικὸν ἔχων συνάπτει τὰς ἐν Μακεδονίᾳ παρατηρουμένας συνηθείας καὶ προλήψεις πρὸς ὁμοίας ἄλλων χωρῶν καὶ εὐφυῶς ἐρμηνεύει αὐτάς. Οὕτω δὲ τὸ βιβλίον ἀποβαίνει κατὰ πολλὰ διδασκτικόν. Θὰ ἦτο ἀναμφιβόλως εὐχῆς ἔργον, ἂν τις τῶν εὐπόρων καὶ φιλοπατρίδων Μακεδόνων ἐφρόντιζε νὰ μεταφρασθῇ καὶ δημοσιευθῇ παρ' ἡμῶν ἢ τὸ ὅλον ἢ τοῦλάχιστον μέγα μέρος αὐτοῦ. ὣτως θὰ παρεκινουῖτο καὶ τῶν ἡμετέρων τινὲς εἰς σύνταξιν ὁμοίων πονημάτων καὶ θὰ ἐγένετο οὕτω παρ' ἡμῶν γνωστοτέρα ἡ Μακεδονία, ὁ μέγιστος οὗτος προμαχὼν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεὰ πρὸς τὴν Ἑταιρείαν

Ὁ Δῆμος Πανακραιῶν (Κρήτης) ἐψήφισεν ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας πῖστωσιν ἐκ φρ. χρ. τεσσαράκοντα.

Ὁ ἀξιότιμος διευθυντὴς τῆς ἐν Τάντα Ἑλληνικῆς κοινοτικῆς σχολῆς κ. Νικήτας ἀπέστειλεν ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν διὰ τὸ ἀποσταλλόμενον αὐτῇ φύλλον ὡς ἐτήσιαν συνδρομὴν δρ. εἰκοσιν.

Ὁ Δῆμος Μεσοχωριτῶν ἀπέστειλε τῇ Ἑταιρείᾳ συνδρομὴν διὰ τὸ ε. ε. δρ. τριάκοντα.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Σ. Β. Ἐν τ α ὕ θ α καὶ Ι. Μ. Βόλον. Νομίζομεν ὅτι οὐχὶ ἡμεῖς ἀλλ' οἱ ἔχοντες ἀνάγκην διασημῆσεως δέον νὰ ἐπιδιώκωσι τὴν δημοσίευσιν ἀγγελιῶν ἐν τοῖς «Πατρίοις». Προφανὲς ὅτι οὐδαμοῦ ἄλλοι θ' ἀναγνωσθῶσιν ὑπὸ τῶσαν χιλιῶν, ὅτοι εἶναι οἱ ἀπανταχοῦ ἀναγνώσται ἡμῶν. — Ι. Ν. Τά ν τ α ν Ἡ συγκινητικὴ προφορὰ τῶν μαθητῶν τῆς ὑμετέρας σχολῆς, ὅπως μάλιστα εὐγνωστότατα διατυπῶνται, θὰ ὑποβλήθῃ εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἐν καιρῷ. Ἀλλ' ἡ Διεύθυνσις ὧν «Πατρίων» ἔσπευσε ν' ἀποστείλῃ ὑμῖν 5 σειρὰς ε. ε. διὰ τοὺς ἀρίστους δύο δέσμοι τοῦ π. ε. διὰ τὴν Σχολὴν καὶ ὁμᾶς. Θὰ γραφωμεν. — Γ. Δ. καὶ Κ. Γ., Ν. Τ. Κέρκυρα, Στέλλονται. — Κ. Φιλ. Δ (...) Ἡ ἐκτέλεσις τῆς αἰτήσεως ὑμῶν, ὅπως καπολλῶν ἄλλων, θ' ἀναβληθῇ δυστυχῶς μέχρις οὐ εὐρεθῶμεν εἰς τὴν ποθητὴν ὥραν τῆς αὐξήσεως τῆς ἐκδόσεως.

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἑντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκοις καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας, ἀποδοτέας εἰς ὀρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς δ' ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς, ἐν Κερκύρᾳ δὲ, Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ἐκεῖ ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

Π. Ε. ΚΕΛΑΪΔΗΣ

Καλλιτέχνης Χαράκτης

Σφραγίδες, Μονογράμματα, Συμπλέγματα, Μετάλλια, Νομισματοδότημα.

Ὁδ. Βουλῆς 6.

ΙΩΑΝ. Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΟΙΚΡΗΤΕΣ ΜΟΥ

Διηγήματα

Ἐκδοσις Β'.

Τίμ. δρ. 5 (Ἐξωτερ. φρ. χρ. 5)

Ἀπευθυντέον: Βιβλιοπωλεῖον

Π. Α. Σακελλαρίου

ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΠΡΟΣ ΔΙΔΑΞΗΝ ΟΦΕΛΙΜΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΤΕΥΧΟΣ 41

Ο ΚΑΘΑΡΟΣ ΑΝΗΡ

ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Ε. Πρωτοπαπαδάκη

Σκοπὸς τοῦ βιβλίου τούτου εἶναι νὰ καθαρίσῃ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ καθαροῦ ἥeros ἐπὶ τῆς υἱείας καὶ νὰ ὑποδείξῃ τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων δύναται ν' ἀποφεύγῃται αἱ μολύνσεις αὐτοῦ καὶ νὰ ἐξατραφῇται ὁ ἀερισμὸς τῶν κατωικημένων μερῶν. Τὸ βιβλίον εὐρίσκειται εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ Συλλόγου (42 ὁδ. Ἀκαδημίας) καὶ εἰς τὰ Βιβλιοπωλεῖα καὶ πωλεῖται λεπτὰ 40.

Κατόπιν θὰ ἐκδοθῶν οἱ Ἱεράρχαι ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Α. Διομήδους Κυριακοῦ καὶ οἱ Μεταρρύσται ὑπὸ τοῦ κ. Ε. Σ. Λυκούδη.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

Π. Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Λεξικά καὶ ξεναὶ γλῶσσαι

Πλήρες Πρακτικὸν σύστημα πρὸς ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Λεξικὸν Γερμανοελληνικόν

ὑπὸ Α. Ν. Γιάνναρη..... 11.—

Λεξικὸν Ἑλληνογερμανικόν

Ρ. Δ. Ρουσσοπούλου..... 13.—

Γερμανικὴ μέθοδος

Otto-Σακελλαρίου..... 5.50

Κλείς τῆς Γερμαν. μεθόδου

Otto-Σακελλαρίου..... 1.50

Ἑλληνογερμανικοὶ διάλογοι

ὑπὸ Α. Μαναρὰκη..... 2.—

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ

Ν. ΚΑΡΓΙΩΤΑΚΗ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΚΟΜΨΗ

ΣΤΕΡΕΑ

ΕΥΘΗΝΗ

Ὁδ. Χρυσοσπηλαιωτίσεως 5 Β'

ΝΕΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΠΛΑΚΕΣ

LUMIERE

Τὸ παγκοσμίου φήμης ἐργαστήσιον φωτογραφικῶν πλακῶν Lumiere et fils κατεσκεύασαν ἐσχάτως νέας πλάκας μὲ ἐτικέταν χρώματος λίλα, τριπλασίας ταχύτητος τῶν μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει μὲ ἐτικέταν κυανῇ, καταλλήλους δι' instantanéennes τοῦ αὐτοῦ.

Ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ ἀνωτέρου ἐργαστηρίου, ἔχομεν παρακαταθήκην ὅλων τῶν μεγεθῶν καὶ τοῦ χάρτου, προσφάτου ἀποστολῆς πάντοτε, ὡς ἐκ τῆς μεγάλης καταναλώσεως. Αἱ παραγγελίαι τῶν Ἐπαρχιῶν ἐκτελοῦνται τάχιστα.

Π. Α. ΔΗΣ καὶ ΚΟΤΖΙΑΣ

ΓΕΩΡΓ. ΦΑΝΟΥΡΑΚΗΣ

ΧΡΥΣΟΧΟΟΣ

Ἐκτελοῦνται παραγγελίαι μετὰ φιλοκαλίας καὶ εὐθηνίας

Ὁδὸς Βουλῆς

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

Π. Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Ἀθήναι ὁδ. Λυκούργου 8.

Λεξικά καὶ ξεναὶ γλῶσσαι

Πλήρες Πρακτικὸν σύστημα πρὸς ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν

ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Λεξικὸν Ἀγγλοελληνικόν

ὑπὸ Ι. Παριανόγλου..... 11.—

Λεξικὸν Ἑλληνοαγγλικόν

ὑπὸ Ι. Παριανόγλου..... 11.—

Ἀγγλικὴ μέθοδος

Mauron-Φαρά..... 5.50

Κλείς τῆς Ἀγγλικῆς μεθόδου

Mauron-Φαρά..... 1.50

Ἑλληνοαγγλικοὶ διάλογοι

ὑπὸ Π. Φαρά..... 2.—

Μικρὰ Ἀγγλ. μέθοδος

πρὸς χρῆσιν τῶν ἀρχαρίων

Φαρά..... 2.—